

[Statsministeren.]

af muligheder for individ og nation. Vi bygger videre på et kulturgrundlag, der har udviklet sig over årtusinder, og på et teknisk-økonomisk grundlag, der praktisk taget er nyskabt over årtier, og som vi ønsker skal være vor tjener.

Danmark er uden tvivl det af de nye medlemslande i EF, der har størst økonomisk fordel af udvidelsen. Det drejer sig om beløb, der er af milliard-størrelsesorden pr. år, og det vil, hvis vi selv har viljen til det og vil træffe de nødvendige beslutninger og yde de nødvendige ofre, gøre det muligt for os at skabe den ligevægt og sunde balance i Danmarks økonomi, som vi så længe har måttet savne. Vi har gennem den beslutning, de danske vælgere traf i går, fået nye muligheder. Vi skal under ansvar for fremtidens dom udnytte disse muligheder.

Som bekendt er der tre år, til Færøerne skal tage stilling til medlemskab af EF. Beslutningen herom må træffes af Færøernes hjemmestyre. Regeringen vil holde de færøske myndigheder orienteret om udviklingen i fællesmarkedet, således at den færøske afgørelse til sin tid vil kunne træffes på det bedst mulige grundlag.

For Grønlands vedkommende er spørgsmålet endeligt afklaret med udfaldet af folkeafstemningen, og regeringen tilsiger det grønlandske samfund sin fulde støtte til bestræbelserne for at sikre Grønlands fremtidige stilling inden for det udvidede EF.

Den videre udvikling af Fællesskaberne og disses forhold til den øvrige verden vil blive formet gennem et samarbejde på alle niveauer: fra regeringschefsmøder som det, der skal finde sted endnu i år, over udenrigsminister- og andre ministermøder til drøftelser i Europaparlamentet og på embedsmandsniveau. Sideløbende hermed vil der være meningsudvekslinger med organisations- og erhvervsrepræsentanter og med repræsentanter for andre samfundsgrupperin-

ger. Gennem alt dette og på tværs af de grænser, der så ofte århundrederne igennem har været blødende fronter, skal det nye Europa langsomt og på den stadig udvidede erfaringsbasis i nøje overensstemmelse med folkernes vilje finde sin form i fuld respekt for det enkelte lands — jeg vil gerne sige fædrelands — selvstændighed. Enigheden skal findes ved forhandling. I intet for et land land vigtigt anliggende vil det blive overstemt.

Vil denne udvikling gå så hurtigt, at vi alene på grund af farten bør nære ængstelse? Jeg tror det ikke. Jeg tror snarere, vi får bekymringer, fordi påtrængende fælles opgaver vil blive løst for langsomt, ikke for hurtigt. Mange eksempler fra Fællesskabernes hidtidige udvikling kunne gives på dette. Hvor Danmarks og Nordens interesser i den europæiske helhed tilsiger forhandling med hurtigt resultat, vil den danske regering virke herfor.

Vil den afgørelse, det danske folk traf i går, sætte varige, ja, måske bitre skel mellem tilhængere og modstandere? Det er ikke regeringens opfattelse. Regeringen føler sig overbevist om, at alle nu vil respektere den truffne afgørelse. Varig indbyrdes bitterhed er ingen dansk karakteregenskab. Vi har før skullet træffe afgørelser af stor rækkevidde — også afgørelser, der skabte skillelinjer i befolkningen. Jeg tænker bl. a. på grænsespørgsmålet efter anden verdenskrig og på jordlovsafstemningen. Resultatet blev aldrig en varig skillelinje eller bitterhed. Ja, visse af spørgsmålene, f. eks. jordlovene, er senere løst i enighed. Vi har i spørgsmålet om medlemskab af Fællesmarkedet på demokratisk vis forhandlet og diskuteret en stor afgørelse. Vi har fra begge sider været rede til at acceptere og leve med den anden parts synspunkt, hvis det blev det, flertallet besluttede. På regeringens vegne opfordrer jeg hele befolkningen til at medvirke til den bedst mulige udnyttelse af